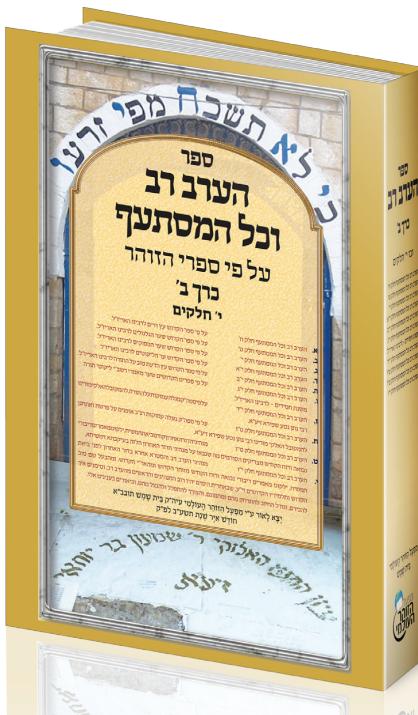
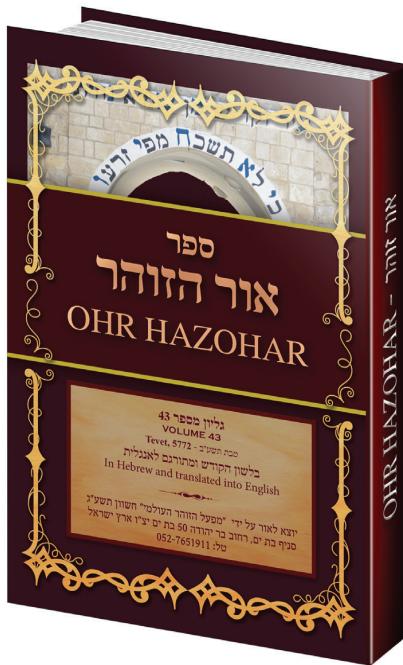


ספר מתיקות האזהר

דרשה ליום דהילולא של הצדיק הקדוש רבי
דןאל פריש זכר צדיק לברכה
בבני ברך בבית המדרש המרכזוי י"ד שבת תשע"א לפ"ק



יצא לאור על יקי מפעלי האזהר העולמי סניף בת ים, 052-7651911
בג寂寞ות כ"ק הראם"ר מהאלמי שליט"א
לכבוד יומא דהילולא של חמקבל האלוהי ציון יסוד עולם מלאקה ה'



ספר מתיקות זהור

**דרשה ליום דהילולא של הצדיק הקדוש
רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה
בבני ברק בבית המדרש הפליני
י"ד שבט תשע"א לפ"ק**

ברשות הרבנים הגאננים, ראש ישיבות שליט"א, ומזמי הרבנים
המקربים את אחינו בני ישראל לאבינו שבחמים על ידי
למוד זהור הקדוש ה' עלייכם ייחון, שארגנו את הקבוץ הקדוש זהה,
ובשרות כל הקהל הקדוש זהה, ה' אליה אבותכם יסף עלייכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנו מיחלים ומצפים שעל ידי הקדוש שם הגדול והנורא היוצא
מהקבוץ הקדוש זהה, נזכה לברכת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע
כנפות הארץ לארכנו", בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

נתאסנו היום ליום דהילולא של הצדיק הקדוש רבי דניאל פריש
זכור צדיק לברכה בעל מחבר פרוש מתוק מדבש על זהור
קדוש, ועוד ספרים רבים ונכבדים, אשר זכיתי גם כן לעוז לו
בכמה מהספרים הנזכרים למללה, (והדרשתי גם כן מכתב עם הערות
שקבלתי ממנו[א]).

ספריו ופתחתיו והairo לפניו עני שבעת ספרים
קדושים שמלאים זו זhor להairo על פניו תבל בכל
ענינים הארכיכם בזק, תקון זהירות. עוזר ה' יתברך
שתתקדש שם שמים על ידו וזוכה עוד להזיהה זker
ழוזול להairo עניינו עורות ולפקח עני הרוצים לדע
ולרבין פרצות הדור.

פתחתי ספרו הקשוב מנחת שלום חלק ז' ופתחתי
בפתח השער וראיתי שבתוות העתיק בקטעה

א. ראה המכtab דניאל פריש:

לצברוך ה', ב' מרכזון תש"ט.

שלום וכל טוב סלה לבבוד ידידינו רב הגאון זוכה
זוכה, ובבים השיב מעוזן על ידי חביריו הפלמידים
והיקרים וכו' קבוע קדשות מורה רב ר' שלום יודה
גנאש שליט"א.

אחרי דרישת שלוקם הטוב היומן קבלתי חbillat

בראשית אספר שהיינו ידידים גדולים להבדיל בין חיים לחיים, והוא עוזר לי בכמה דברים גדולים, וגם כן עוזרתי לו בהרבה עניינים.

ואי אפשר לספר ברובם הדברים שהיו לבני, כמו שאמרתי פעם לפרש מה שאנו אומרים בהושענא רבא: הושענא דבר המצען.

ופרשתי, דהנה כתיב "או נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקש כה' ויישמע". ואפשר לומר הכוונה, דעתם ביאת המשיח לא יוכל בני אדם לדבר דברי קודש למען כבוד שמו יתברך, רק ב贊עה, וכש שני בני אדם מדברים ביניהם בסוד ואיש אחר רוצה לשמע מה הם מדברים, צריך לנוטות איזנו היטב לשמע מה שמדובר.

וזהו שאמר הכתוב "או נדברו יראי ה' איש אל רעהו", שידברו כל כך ב贊עה מחתמת גדל הבושה ביוםיהם ההם לדבר דבריהם שבקדשה בריש גלי, וזהיה כל כך ב贊עה, עד שככל יכול "ויקש כה' ויישמע", שהקדוש ברוך הוא כביכול יטה איזנו לשמע מה שמדובר רמז שבעזם זהה בעוננותינו הרבה אין איש שם על לב לדבר דבריהם קדושים ועל כן מתחבשים שניהם ומדוברם על זה ב贊עה.

הגה קבלתי ספרי: א) נפש ישעה, ב) מוחת יהודה, ג) מוחת שלום, ד) אפיקת מצות השלם, ה) אכילת מצות בישראל, ו) זבחו זבח צדק, ז) אהלי ישראאל - דבר מששה. וככל שראיתי בשער הספרים שחابر עוד ספר חנוך ישראאל סבא, ומדריך לצניעות, הדורי ישראאל, מוחות שלום, קדשות בנות ישראאל וכו', אשר כל אלה לא ראיתי עד הנה, ורקה לי למשיב נפש לריכשם ואם אפשר לשלחם, אשלח מוספרי ימי בחרות וספר קדשה וצניעות שהברנו בסייעתא דשמייה.

כך דברי ידידו דורש שלומו הטוב באלה ורבבה ובפפסח חפצה

דן אל פריש

הרשות מס"ח ת"ק – ואrik לומר תק"ל, ושם בע"ב מביא בשם הזהר הקדוש באדריא שבעזם שבית המقدس קים וכו' ומוסים וכבר וmobak בשם הזהר הקדוש בספר ברית עולם וכו' וזה טעה כי בספר ברית עולם סי' תק"ל מביא מיריא זאת מהקדשות ספר הkowski לב אריה בשם רבותינו קרונם לברכה עזון שם, ומזכה לתקון במקודורה הקאה, קריגע אין הזמן לעזון בכל הספרים היקרים, וכל שפין איini בר הקי לעיר עליים. רק זאת אקלטב שהאיינו הספרים ביתי ושמחתי עליהם מaad, והיה מן קראי לשלם מחיירו משלם, רק כפי שמכיר בבודו או לנו קשה לשלהם פאן...

זהה שאנו מבקשים הושענא דבר המצען, פרוש הווע אוננו במאכני שאנו עומדים בו, דהדבר הוא מצנע ומכתה מאוני בני אדם, וכשרוצים לדבר דבריהם קדושים צרייכים להצע את הדברים מפני המליעגים והMESSIANIC שמתורבים בעת זאת, ועל כן מתחנים הווע נא.

ובדרך זהה היה עובד את עבודתו הקדושה תורה הסוד בהצען לכת, דבר המצען עד שזכה לעזרך את זהר הקדוש בפרש נפלא ויפה עד של יהודי פשות יכול כבר להבין לכל הפחות כפי השגתו, עד שאם יפתח פתח כפתחו של מהט וילמד רק קצת בפרשו היפה יפתחו לו פתח כפתחו של אולם.

מי יכול לתאר גצל זכותו בשמים, זכה רבים וזכה, בדור הזה דור ביאת המשיח נתרבו על ידו מאות אלפיים לומדי זהר הקדוש, וכיידיע מוסgalim הלמוד והקריאה בספר זהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצרה מפני כל צרה רחמנא ליצין. כי כל קיום העולם תלוי בלמוד זהר הקדוש.

ובזהר הקדוש פרשת יתרו (פ"ט עמוד ב'): אמר ליה, [רבי שמעון לרבי יודאי] חייך, לית עלמא אלא לאינון חבריא, דמשתדר לי באורייתא [חייך], לא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה וידעין סתימי אורייתא. [ויריעון סודות שבתורה]. מדברי רבי שמעון אלו מוכח, שלא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה, ולומדים סודות התורה, ומקדשים עצם בלמוד הסוד בשבת קודש.

ב. כמו שאמרו חכמיינו זכרו נבראה (עריבין נ"א) אמר רבי יונתן, לבן של ראשונים כפתחו של אלום, ושל אחرونים כפתחו של היכל, והוא קמלא נקב מהט סקלית. וכן, כל מה שקבע הראשונים לזרה וגדלה, רק מחתמת שלבם היה פתוות יוטר, ואמ לבנו יבא פתוח כאולם גם כן נוכל לזכות ולהיש. אך אני שלבנו פתוח נקב מהט סקלית, משום קר בשתגנו

ובתוקני זהר (תקון תשעה עשר דף ל"ח עמוד א' - והבואר מדברי מחוק מדבר בקוצר נמרץ) : ומינו שמוֹגַע סוד העקר של שתי תורות, אבלו החזיר את ה

העולם לההו ובהו..., ואלו אוטם שאומרים שאין תורה אלא בפשתה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, [שתי הTorot] הוא ג"ן סדרים, [תורה שבכתב הוא ג"ן פרשיות] שנאמר בו גן נועל אחותי כליה, גן נועל מצד שלם סתומה, כי הוא נועל בששית ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה בנועל דלת בפניו, לוים, שנאמר בהם לו עלי ואני פורע, היא פתחה אליהם, שהם נשות יתרות.

ובאלויו שלא מלויים אותה [בשביל כבוד השכינה] ולא מוסיפים [בשבית השכינה פתוחה ויכולים לבא וללוות ולקבל] לשבות וליימים טובים, היא סתומה להם, [תוספת נשמה יתרה - השכינה סתומה להם מלאה אויר להם מקדשת השבת] ומשום זה כל המוסף מוסיפים לו, וזה Tospat נשמה יתרה, [ברוחניות ובגשימות] והיא Tospat של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר בממון, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמה כל חי, ונשאר يوم השבת עני

המוסיף מוסיפים ליה, והוא Tospat נשמתא יתרה, ועלמא לא דעקרה דעתרי תורות, אבלו אהדר עלמא לתהו ובהו.... ואלון איון דאמון דלא אויריתא אלא בפשתה, ולית בה רזא אחרא, ואיון דו פרצופין, איינו ג"ן סדרים דאטמר בה (שיר די י"ב) "גן נועל אחותי כליה, גן נועל..." מסתרא ל"ט" סתומה, כי אהו נועל בשית יומי דשבוע, כאן הוא דכתיב (יזקאל מ"ו א) "יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח", ובשבת בגין דלא תהא נועל דלת בפניו לווין, דאטמר בהו לו עלי ואני פורע, אני פתחה לגביהו כאן נשמתו יתרין.

ד. ובאלון דלא מלויו לה ולא אוסיפין לשבות וליימים טובים, אני סתמא להן, בגין זאת למתא מזוי בזדה.

ושכינה יבשה, כי נמנעות ממנה ברכות, והוא מדה בגדי מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז "וכגנה זרעה תצמיח". אף כי גם אצמיה הטובה שלו, וכי זרעה של שכינה של מעלה? אותן נשמות יתרות שזרעים ממנה, ויש מהו את ישראל למטה מזיו כבודה. ועין עוד בברור מtopic מדבר, שם, שכידוע צרייך להוסיפה במאכל ובמשתה לכבוד שבת קודש כי גם צרייך להוסיפה בלמוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזהיר הזוהר הקדוש, עין שם דבריו. ולפי דבריו קדשו, שבת קודש מכרח ללמד זהור, דיןין לך הוספה בלמוד התורה כמו למד הזוהר בשבת.

הבה נתחזק בלמוד הזוהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלמוד שבת קודש, שנחשב למאה מיליון שנה תורה.

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבחות על פניו זו הנלמדת ביום החול, כלשון הזוהר הקדוש (סוף פרשת שלוח-לו) – זאה חילקיהן דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא ממשאר יומין".

מן נא הריח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרק שמות שנה שנייה), כתוב, וזה לשונו: כתבו המקבלים זכרונם לברכה: גדול פעיל הנעשה מעסיק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסיק התורה של ימי החול. עד כאן לשון קדשו. רבנו מרדיyi שרעבי זכותו יגן علينا התבטה פעם באוני מקרבי ואמר: "שעה של למד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שווה למד שנה של מה ביום חול. ושעה אחת של למד זהר וקבלת ביום חול, היא כמו שנה של למד פשט ביום חול". ופסק הגאון הקדוש הקב"ה (קנ"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב למד הקבלה. וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זכוותו יגן לנו, מאור עיניינו, בעל "הכפאה מלך" דלמוד הזוהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למד הפשט, והובא פסקו בקב"ה החאים (סימן קנ"ה סקי"ב), וזה לשון ה"כפאה מלך" (תקון מ"ג): כי למד הזוהר הקדוש בגין אבונה עולמות, וכל שכן אם יזנה למד

ולהבין אפלו פירוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמיימה, וmbטח לו שהו庵 בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פנוי המלך היושבים ראשונה במלכותא דראקייעא. גם בתיקון ל' כתוב (הפסא מל'), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם למד קבלה. וענשם כמה גדול אם איןם לומדים קבלה וגוזם ארוך גלוותא כי הם מעובדים הגאהה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאהה. העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרייח הטוב זכותם יגון עליינו: דהלומד שעיה זהר הקדוש בשבת קודש, תלומד אלף שנה פשוט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שיש שעיות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתיקון כל השית אלפין ימי הבריאה [וכל העולם מתעללה על ידו]. ובנוסף על כך חידשו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מזה) הנעשה בשמחה ערךו בפועל אלף, יוצא שבאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורה הרשב"י – "זהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מיליון שנה, (למוד פשוט בימי החול). ואיתה באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבבי ישמעאל ברבי יוסף אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח אל תשיב לך בשעת הדחק, וכי שטוב לו לאדם דבר אחד בצעיר ממאה ברוח (עין שם), על כן באשר לומד ביטורים הכל כפול מאה, סך הכל למוד זהר הקדוש שעיה בשבת שווה מאה מיליון שנה תורה!!! ושניתה אחת שווה כ- 28.000 שנה תורה!!! צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שנייה הנה ממשmatch את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "זעטה יגדל נא כה ה"".

ומדברי זהר הקדוש מבואר: מי שלא רוץ להמוד זהר מחייב את העולם לתהו ובתו, ולא יכול לזכות לנשמה יתירה, ובפרט בשבת קודש חיב להמוד זהר הקדוש, ורק מי תלומד זהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתירה ותוספת קדושה, ואם נמנע, רחמנא ליצלן מפסיד חכמתו וממנונו וברכוות מלמעלה, מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא.

- על מלחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללימוד וללמוד זהר הקדוש, ויתקינם דברי הרשב"י עליו השלום, "ברא יפקון מן גלוותא" ב Maherah בימינו אמן.

ועל כן התקבצו כל ישראלי באחדות ובشمחה ואחיזה באילן החיים ללימוד הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלוותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה תכף תבואה הגאותה בכח התורה הקדושהינו. ובזהר רציא מהימנא פרשנת נשא (דף קכח, ב) אמרו: דגיגיה "וקראתם דורור בארכץ", ובזכותה יתקינם בנו הפסוק "ה' בקדד ינחנו ואין עמו אל נכר".

וידעו מהספרים הקדושים שהנשמה נמצאת כאן כראיתא בגמרא (שבת דף קג עמוד א) "אחיכם בהספירה דחתם קאיימנא", שהנפטר נמצא בשעת ההספירה. ועוד מפרשימים דחתם קאיימנא, כלומר שבעולם האמת הוא עומד במדרגתו, ורואה לעלות מעלה ולו זה מצפה לתורה ומעשים טובים ששוחלים לו מהעולם הזה.

באנו חכמי עולה ומקיים ומצליל את כל העולים כלו, ומתהקשר לנשמה הרשב"י זכוינו אז עליינו, וכן כתbert בשתपטב המaan הקדוש צדק יסוד עולם או רמייר וועלם, קני' הקדושים המולב"ן, מרא דזין, פון רבינו יעקב אבוחצירא זכר צדק וקדוש לברכה זכוינו גן עליינו אףן, בספריו דורש טוב (עמ"ד ע"ב) וזה לשונו: גדרולה זכות רבי שמואן בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עד כאן לשונו. וכן אמרו שאמרו חכמיינו זכוינם לברכה, (ספה דף מ"ה ע"ב), אמר רבי חזקיהו, אמר רבי ירמיה משאים ורבינו ע"ב, אמר רבי חזקיהו, אמר רבי ירמיה משאים ורבינו ע"ב, אמר רבי חזקיהו, יכול אני לפטר את כל העולים שמעון בר יוחאי, יכול אני לפטר את כל העולים קלו מן הדין מיום שנבראותי ועד עכשוי. ואלמלי אלעזר בני עמי, מיום שנבראה הארץ העולם ואלמלי יותם בן עזיהו עמנון, מיום שנבראה הארץ העולם ועד העולם. (אמור) [ואמר] רבי חזקיהו אמר רבי ירמיהו משום ורבי שמעון בר יוחאי, ראיינו בני עליה והם מוציאים, אם אלך הם, אני ובני מכם, אם מאהם הם, אני ונני מכם, אם שניים הם, אני ובני הם.

ה. בספר אור תורה - לקוטים: עוד מובואר בכמה מקומות בדרכיהם, שעקיר **ביאת מרים** הוא **בבאות התורה**, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ח, א) Mai דכתיב, (הושע פ"ק ח, י) "גם כי נתנו בגויים עתה אקבצם ויחלו ממעט מפשא מלך שרים", ותניא כל פסוק זהה בלשון ארמי נאמר, כי תננו, "עתה כללו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו מפשא מלך ושרים". ואקרו שם Mai דכתיב, (קדושים לג, ג) "אך חביב עמיים כל קדשי ביידך והם תכו לרגליך ישא מדברותך", אפליו בשעה שאתה מחייב עמיים, כל קדושים שלחים בידך הם וכו', וכן שאמרו כל חנתנו עליו על תורה, מעבירין מפנו על מלכותם וכ" (אבות פרק יג פ"ה) כי בזמנו שקהל של יעקב וכו', אין כדי ידי עשו וכי בראשית ובא פרשה סה, ט), ובפרק חלק (ח, ב) שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה עיששה אדם וונצל מהבלו של משית, יעסוק בתורה ובגמליות חסדים וכו', עד כאן לשונו. וכל המזוכה את הרבהם בלמוד הזהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמליות חסדים

על פן צרכים אלו להתחזק בדרכיו הקדושים ולקיים רצונו של יהודי ילם זוהר הקדוש כמו שכתב בספרו שער זוהר (שער שישי פרק ח' דף רל"ב-ג) בשם ספר دمشق אליו עזר שפתב: **שמעתי מאבי מורי בעל הזוהר כי ששמע מפה קדוש החוצה מלובליין זכותו יגן עלינו שרצונו הטוב היה שיהיה איש אחד בעולם שיפרש דברי הזוהר הקדוש על פשט פשוט, וכן שמעתי בעצמי מהרב האדין הגאון רבי צבי מליסקא שחשכה נפשו לראות בעינו איזה פרוש על הזוהר הקדוש שיהיה על פשט פשוט, עין שם. וממשmia קא זכו ליה רקים רצון צדיקים הקדושים זכותו יגן עליהם.**

ולזאת במעמד הקדוש זהה בהתאسف כל בני המשפחה ליומא דהילולא חובה להכיר חשיבות הבנוי הזה, ולדעת כי בינו לבין מצויה עתה נשמהו הזאה, ובמקצת לעשות עוד ועוד דברים קדושים לטובה נשמו זכותו יגן עליו, ומשמים זכו אותו להיות חלק בפועל הקדוש של הפצת הזוהר הקדוש והדפסנו את הזוהר ששא כרךים ב-77 ועל ידי זה זכו הרבה יהודים להכנס את הזוהר הקדוש בבריתם וללמוד בו, זאת אומרת שהוא אלפי יהודים בלבד זוהר הקדוש בבריתם וכן אלפי בתים מדירות שלא היה להם זוהר הקדוש, והיות שהדפסנו במחير פחות מעילות הארץ רצו הרבה תורמים לנדר לבתי כנסיות וישיבות את סט הזוהר הקדוש, כמו שכל אחד יכול לראות כמעט בכל בית הכנסת שנמצא שם הזוהר הקדוש, והתלהבו לנדר כדי שלא יהיה בית בישראל שלא ילם זוהר הקדוש (זה ממשי סבוט: א. זהה סכום קטן גם למנדרים. ב. שרואים בזה מסירות נפש שמוכרים פחות ממחיר הארץ או הם מקבלים חישק גם לעשות במסירות נפש).

ועכשיו הטענית שלי הוא **בדיל הלן שלכבוד יומא דהילולא, שידפיסו את כל הפט מתקן מדבר בבריכה קלה שיוזיל את הוצאות הדפוס כדי לזכות שכל עם ישראל יהגו וילמדו בזוהר הקדוש עם הפרוש הנפלא מתקן מדבר ובלי נדר אני מוכן לנקנות 300 סיטים בראשונים כדי לזכות את עם ישראל בכל העולם כלו, כי המשיח**

כבר מחהפה עליינו, ובפרט השנה בשנית תשע"א שהיא שנת הגאולה [ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע – ועת צרה גימטריה תשע"א 771 וכן גימטריה ביאת משיח] מכך חמים אנו לעשות דבר נפלא להצלה עם ישראל כמו שכחתו הרמה"ל והשל"ה הקדוש ור' חיים ויטאל הקדוש והרש"ש הקדוש זכותם יגן علينا שרק במלמוד הזוהר הקדוש נגאל ברוחמים, וגם לפि דברי הרמב"ם ש רק על ידי תשובה יגאלו ואם לאו חס וחיללה מעמיד עליהם מלך קשה כהמן, אבל כבר חדש לנו רבי שמואן בר יוחאי את הזוהר הקדוש שכל ההoga בו חזיר בתשובה מיד, ולא צריך לא יסורים ולא גזרות קשות ורעות רחמנא ליצלו, וכל מי שיש לו שכל מיד יכנס לתบท נח.

ובכלנו צרכים אתערותא דלטפא להטעור לknoot הרכבה סטימ להזיל את מהיר ההדפסה שלא יהיה בית בית ישראל בלי זהר הקדוש, ולהכנס את רבי שמואן בר יוחאי אצל כל יהודי כי על ידי אתערותא דלטפא מעוררים את ההשפעות העליונות כמו שכחוב בזוהר הקדוש פרשת לך לך: (דף ע"ז: ט). וזהו תרגום הזוהר: ובשעה שיצאו מה כתוב? לлечת ארץך בגען. שרצו נס היה לлечת לשם. מכאן למדנו, כל מי שמתעורר להטהר, מסיעים אותו. בא ראה שפך הוא, שפיכין שכחוב לлечת ארץך בגען, מיד – "וזיאמר לך אל אברם לך לך". ועוד שהוא הטעור בתחילת, לא כתוב לך לך.

אתערותא בקדמיה, מיד נהורה חנורא שרייא עלה.

ועל דיא כתיב (תהלים פג) "אליהם אל דמי לך אל טהריש ואל תשקט אל". בגין דלא כתפסק נהורה חנורא מעלהמא לעלמיין. וכן (ישעיהו ס"ב) "המוציאים את ה' אל קמי לך". בגין לאתערוא לנטוא בכה דישרי אתערותא דלעליא. וכן בגין לאתער בר נש אתערותא בקדמיה קדין אתער אתערותא דלעליא. תא חי, בגין דכתיב וניא אונכיא לא אתער בקדמיה קדי "זיאcker ה' אל אברם" וגוי.

ו. ובשעתא דנפקו מה כתיב לлечת ארץך בגען. דרעריתא דלהון קונה למיהך תפנן. מכאן אוילפניא כל מאן דאתער לאונדאאה מסיעון ליה. תא חי, דהיינו הוא דכון דכתיב לлечת ארץך בגען מיד ויאמר ה' אל אברם לך לך, ועד דאייה לא אתער בקדמיה לא כתיב לך לך.

תא חי, מליה דלעילא לא אתער עד דאתער לנטוא בקדמיה על מה זתשרי ההיא דלעילא, וזה דמליה, נהורה אונכיא לא אתער בנהורה חנורא עד דאייה אתערותא בקדמיה, בגין דאייה

בא ראה, הדבר של מעלה לא מתעורר עד שמתעורר למטה בראשונה על מה שישרה עליו אותו של מעלה. וסוד הדבר - הוא השחר אינו נאחז באור הלבן עד שהוא מתחדשת בראשונה. כיון שהוא מתחדשת בראשונה, מיד שורה עלייה האור הלבן.

ועל זה כתוב (שם פ"ג) אליהם אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל, כדי שלא יפסיק האור הלבן מן העולם לעולמים. וכן (ישעיהו ס"ב) "המנפרים את הארץ אל דמי לכם", כדי לעור למטה במא שתהשה ההתעוררות של מעלה. וכן כיון שמעיר אדם התעוררות [טובה] בראשונה, אז מתחדשת התעוררות של מעלה. בא ראה, כיון שבכתוב ויצאו אתם מאור כבדים וגוו, מיד - ויאמר הארץ אל אברהם וגוו.

בד בעי בר נש לאתרכיה כמה אינון דמיינין לייה

אריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר זה שכל העולם וכל הגאותה תלואה בה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר הכל, יכולים להגיע לכל מה שרוצים באהמת עם סיעתא דשמייא, כמו שכותב בזוהר הקדוש (מקץ קצ'ה): "דבארחא דבעי בר נש למשיח, בההוא ארחה מדברין לייה ממש, כד בעי בר נש לאתרכאה, כמה אינון דמייעין לייה", ופרש במתוך מדבר שבדרכ שארם רוץ להלכת, באותו הדרך ממש מולייכין אותו, אדם הבא להתר, כמה הם המסייעין אותו, שהשם יתברך שלו לוי מלאים קדושים ללחות אותו ולסייע בעדו.

ועוד כבר הבטיח שם יתברך על ידי ירמיהו הנביא (פרק ט"ו י"ט), "וזאם תוכזיא יזכיר מזולל בפי תהיה", ופרש רש"י "וזאם תוכזיא יזכיר מזולל" - אם תוכזיא אדם הגון מארם רשות שתחזירנו לモות. "בפי תהיה" - שהוא גוזר גוזר ואתה מבטל.

ולומדי הזוהר נקרים מומי הרבנים הכי גדולים בעולם מהם מתחירים נשמהם ונשמה כל ישראל, ומצלים את עם ישראל מכל גזירות קשות ורעות ברוחניות ובגנשיות, בוגדי כחם רב ועצום וברכתם עוזה פרות ותכלתם נשמעת.

יהודים יקרים: עתה אנו נזקקים לרחמי שמי גדולים, יש כמעט אחד וחצי מיליון ערבים שכולם רוצים להחל את חמש עשרה מיליון היהודים, שכן אנו בטוחים שם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 ד考ות, ויגמרו כל הזהר בשנה אחת, בודאי ינצלו מחייב משליח, כמו שהבטיחה רבינו שמעון בן יוחאי שבספרא דא יפקון מן גלותא.

ואיתא בפסחת ערוביין (דף נ"ד עמוד א'): אמר ליה שמואל לר' יהודה, שיננא, פתח פומיך קרי, פתח פומיך פני, כי היכי דתפקידים ביך ותורייך חי, שנאמר כי חיים הם למצאייהם ולכל בשרו מרפא אל תקרי למצאייהם אלא למציאיהם בפה, אמר ליה שמואל לר' יהודה שיננא חטף ואכול חטף ושתי, ועלמא דאזרילין מיניה כהלוילא דמי, אמר ליה רב לר' המנוח בני אם יש לך, [כسف] היטיב לך [תתענג] שאין בשאול תענג ו אין למות התמהמה, ואם תאמר אנייך לבני חוק בשאול מי יגיד לך, בני האדם דומים לעשבי השדה הללו נוצצין והללו נובלין.

ופרש רש"י שם: חטף אכול - אם יש לך ממון להנות עצמה, אל תמתין עד לakhir שם תמות ושב אין לך הנאה: ועלמא דאזרילין מיניה - גרסין: כהלוילא דמי - היום ישנו ועל מהר איןנו, דומה לחפה שהולכת מהר: אם יש לך - ממון: ואין למות התמהמה - עכוב, כי פתאים האדים מות: חוק - מזון: מי יגיד לך - אם נשאר בידיים, שמא יאבדוהו: הללו נוצצין - כלומר כשהן גדלים גידלה פרנסתן וועשן עמלה, ואיןך צרייך להראג עליהם: והללו נובלין - מתים, לשון והעה נבל.

וכבר אמר הגביה נחום (פרק ב' י') בז' כסף בז' זהב ואין קצה לתוכנה כבד מכל כלי חמוצה.

ובגמרא בא בתרא (דף יא עמוד א'): תנוי רבנן, מעשה במונבו המליך שבזבזו אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצרת, וחוירו עלייו

אֲחִיו וּבֵית אָבִיו. אָמְרוּ לוּ, אֲבוֹתֵיכֶם גַּנְזָו (אוֹצְרוֹת) וְהוֹסִיףוּ עַל שֵׁל אֲבוֹתֶם, וְאַתָּה (בַּזְבֻּן) אוֹצְרוֹתֵיךְ וְאוֹצְרוֹת אֲבוֹתֵיךְ? אָמַר לָהֶם, אֲבוֹתֵיכֶם גַּנְזָו (אוֹצְרוֹת) לְמִטָּה, וְאַנִּי גַּנְזָה (אוֹצְרוֹת) לְמִעְלָה, שֶׁנֶּאֱמָר, (תְּהִלִּים פ"ה) "אֶתְמַת מְאָרֶץ תַּצְמַח וְצַדָּקָמִים נִשְׁקַף". אֲבוֹתֵיכֶם גַּנְזָו בָּمְקוֹם שַׁהֲיֵד שׂוֹלְטָת בָּוּ, שֶׁנֶּאֱמָר, (שם פ"ט) "צַדָּקָם וּמִשְׁפָט מִכּוֹן פְּסָאָךְ". אֲבוֹתֵיכֶם גַּנְזָו דָּבָר שַׁאֲינֵין עוֹשָׂה פִּירּוֹת, וְאַנִּי גַּנְזָה דָּבָר שַׁעֲוָשָׂה פִּירּוֹת שֶׁנֶּאֱמָר, (ישעיהו ג) "אָמְרוּ צְדִיקָה כִּי טֹב, כִּי פָרִי מַעַלְלֵיכֶם יַאֲכְלוּ". אֲבוֹתֵיכֶם גַּנְזָו אוֹצְרוֹת מִמּוֹן וְאַנִּי גַּנְזָה [אוֹצְרוֹת] נִפְשּׁוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר, (משלי י"א) "פָרִי צְדִיקָה עַצְמִים וְלֹקֶחֶת נִפְשּׁוֹת חַכְמָם". אֲבוֹתֵיכֶם גַּנְזָו לְאֶחָדִים, וְאַנִּי גַּנְזָה לְעַצְמֵי, שֶׁנֶּאֱמָר, (דברים כ"ד) "וְלֹךְ תְּהִיה צְדִיקָה". אֲבוֹתֵיכֶם גַּנְזָו לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאַנִּי גַּנְזָה לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמָר, (ישעיהו נ"ח) "אוֹ יִבְקַע כַּשְׁחָר אָוֹרֵךְ וְאַרְכָּתְךָ מִהְרָה תַּצְמַח וְהַלְךְ לְפָנֶיךָ צְדִיקָה, כִּבְוד ה' יַאֲסִפֶּךָ". זְכוּיָה הַרְבִּים הִיא הַהְנָה הַגְּדוֹלָה שֶׁאָפְשָׁר לְעַשּׂוֹת בִּמְמוֹן שַׁעֲוָשָׂה פִּירּוֹת וּפָרִי פִּירּוֹת לְדָדוֹת, וּפִירּוֹתֵיכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרְן קִימָת לְעוֹלָם הַבָּא.

בִּים קָשִׁים אֶלְוָה הַעוֹבָרים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, ה' יִצְחָלָנוּ, וְאַינֵּן אִישׁ יָדָע מָה יִלְدֵי יוֹם, וּרְבִים שׂוֹאָלִים וּמִבְּקָשִׁים עַצְחָה וְתוֹשִׁיה בְּמַה לְעֹורֵר רְחַמִּים שָׁמִים וְלִבְטַל כָּל גִּזְוֹת קָשֹׁות, ה' יִשְׁמְרָנוּ. בּוֹדָאי אֲרִיכִים לְהַתְּחִזֵּק וְלִלְמֹד בְּדָבְרֵי קָרְשׁוֹ שֶׁל הַתְּבָא הַאֲלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בר יְוחָאי זָכָתוֹ יָגַן עַלְינוּ אָמֵן, הַמְבָטִיחַ שְׁבָזּוֹת הַקְּרִיאָה בְּסֶפֶר הַזָּהָר הַקְדּוֹשָׁ נִצָּא מִן הַגָּלוֹת בְּרַחְמִים, (אֶפְתַּח הַבְּנָה כָּל כִּידּוֹעַ מִדָּבֵר רַבּוֹתֵינוּ). וּבְדָאי הִיא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסִמְךָ עַלְיוֹן בְּשַׁעַת הַדָּחָק. וּרְאוֹיִם מִזָּה בְּעַלְיל שָׁרָק בְּזָכּוֹת הַקְּרִיאָה וְהַלְמֹוד בְּסֶפֶר הַזָּהָר הַקְדּוֹשָׁ מִבְּטָח לְנוּ שְׁנִזְכָּה וּנְגַאל בְּרַחְמִים בְּלֹא אָרוֹת וִיסּוּרִים רַחֲמָנָא לִיצָּלָן.

כָּבֵר הָגַעַנוּ לִמְהַ שָׁאָמַר הַנְּבִיא בְּעַמּוֹס (פרק ח' י"א- י"ב): "הַגָּה יִמְים בָּאים נָאָם ה' אֲלָקִים וְהַשְׁלָחָתִי רָעַב בָּאָרֶץ לֹא רָעַב לְלִחְם וְלֹא צָמָא לְמִים כִּי אֵם לְשִׁמְעָה אֶת דָבְרֵי ה', וְנָעוּ מִים עַד יָם וּמִצְפָּן וְעַד מִזְרָח יִשְׁוֹטְטִי לְבַקֵּשׁ אֶת דָבְרֵי ה' וְלֹא יִמְצָאוּ".

במציאות אנו רואים זאת שמקל קצאות הארץ דורשים ומקשים שלוחים פקסים ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש

ספריו זהר קונטראסים, האמאן הולך וגדל לשמע את דבר ה'.

ואם יש בדורנו כל כך הרבה אנשים שישמו זהר הקדוש אלפי פעמים, זה בודאי בזכות הבטחתו של הרשב"י עליון השלום, שהchein רפואה למכה, והchein לנו את זהר הקדוש כדי שנוכל להתחזק באמונה ולזכות ליראת שמים בהדור האחרון, ועל ידי למוד זהר נזכה לחזור בתשובה שלמה, כי בלי זהר הקדוש אי אפשר לזכות ליראת שמים, כמו שכתבו כל הצדיקים תלמידי בעל שם טוב ועוד.

יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים עוברים, הולפים ביעף... מוסיפים לעצם מאות שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדשות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבבלי ומפרשים, אין לנו השגות בחשיבותן של שמים, ואין לנו צל צלו של מושג בהנחת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן טובע: מחלות, עני, תאונות, שרפות, קאסמים, עצירות גשםים, איום גרעיני רחמנא ליצאן.

אנא אנו באים?

נחפשה דרךינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר גרווע מחרפתה? מודיע תורה הנלמדת, בכivel, אינה מגינה ומציילה מכל הפוגעים הרעים. איך זה שהשכינה בוכה ומיללת והגוארה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עליינו (תיקוני זהר, תיקון מ"ג): "ויעוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זהר, פנימיות התורה). - מתורה שבعلפה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדל בה, ואומר שאין אלא פשוט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשוט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין...), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, או יואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב

ושבעל פה, ונחשב לו, כאשר הבהיר את העולם לתהו ובהו, וגורים עניות בעולם וארך הגלות!!!". – וכן כותב הרשב"י הקדוש (תקוני זהור, תקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביוובש, ולא משתדלים בלמוד חכמת הקבלה, אובי להם שגורמים עניות, וחרב וזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומשלקים את רוח המשיח".

כדי להינצל מכל הפרענויות המתרגשות ובאות ולזכות לאלה השלמה ברוחמים יש צורך בלמוד פנימיות התורה, זהור הקדוש. ומseglim הلمוד והקריאה בספר זהור הקדוש לביטל כל גזירות קשות ולהיות בחומה בצורה מפנוי כל צרה רחמנא ליצין. כי כל קיום העולם תלוי בלמוד זהור הקדוש.

הארא במשל (יב, י"ד), מבאר גודל הזכות שיש למזפי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שבר על כל מה שייעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקה ממנו את חלק הגיהנום שלו.

ואם ברצונך לזכות לעולמות לנצח! "עין לא ראתה..." ולקרב הגאולה - הנה יכול לחלק ספר "ערכה של שעה", המעודד ומעורר ללימוד זהור הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש ובימים טוב.

אם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורה זהור הרי תזכה למילוי נני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זהור הקדוש בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויום טוב, לכלימי חייו, [ими שנותינו בהם שבעים] תגיע ל 640 מיליון שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שייעור למניין יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מיליון ארדי שנים תורה.

ובזוהר הקדוש (פרק ויצא כס"א). כתוב: **שכל מה שנוטנים ממשים הוא באף, ועוד כדייע כל עשרה בה שכינה שרים, אתה מכפיל כל מנין יהודים באף.** **תגיע למספר שקסה ממד לחשב 6**

**זיליאן ו 400 טרייליון שנה תורה. – וממי יוכל לחשב את גודל השכָר
הנוצחי שיזקפו לזכותך בוגדות!!!**

חיזינן השׂתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את יקי עוזי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגירו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמואון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיףו לעשות חיל ולהרכבות חיללים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

והלוואי שנזכה בשבוע זהה, פרשה זו, בה נגאלו ישראל מצרים להבטחה "כימי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלאות" ונזכה כלנו יחד לגאלה השלמה ב מהרה ביוםינו Amen.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

~~~~~

# שכר ועונש ח' חלקים

מפעל הזרה העולמי יוצא במצע חסר תקדים, רכישת הספרים במהירות מסובסד, לארגונים לקרב רוחקים, כגון הידברות, ערכיים, יד לאחים, שבו בניים ועוד, וכן למצוי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.



המעוניין יתקשרטלפון:  
**0527-651911**

כחו עמכם דברים ושובו אל ה'!  
לא ידח ממנה נדח